

— Μαντεύω τοὺς σκοπούς σας. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν μὲ φοβίζει. Ἄς καταλάβῃ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς τὴν Δοϊράνην καὶ ἄς λείψω ἐγώ. Θὰ εὐρεθοῦν χίλιοι ἄλλοι Ἕλληνες Ἐπίσκοποι νὰ μὲ ἀναπληρώσουν. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἡμεῖς συνεχίζομεν τὸ μέγα ἔργον τοῦ Πατριάρχου μας Γρηγορίου τοῦ Ε'.

Καὶ ὄντως μετ' ὀλίγον κατεκρεουργεῖτο ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων θηρίων μετὰ τῶν ἑκατὸν ἄλλων προκρίτων.

Ὁ ἐν Ἀγρινίῳ ἱατρὸς κ. Κέντρος, ἅμα ἔμαθε τὸν ἔνδοξον θάνατον τοῦ υἱοῦ του εἰς τινὰ πρὸ τοῦ Κιλίκις μάχην κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τὰ ἑξῆς σπαρτιωτικώτατα: «Ἐπὶ ἀπωλείᾳ ἐνὸς τώρα ἀξιωματικοῦ υἱοῦ μου κράζω:

— Ζήτω ἡ μεγάλη μας Ἑλλάς! Ζήτω ὁ μέγας μας Βασιλεὺς».

Ἡ ἐκ Λαρίσσης πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην ἑλληνικὴ προέλασις ὑπῆρξε τόσον ῥαγδαία ὥστε τὰ ὑπὸ τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον στρατεύματα ἐφθασαν εἰς Βέρροϊαν πέντε ἡμέρας ἐνωρίτερα τῶν μεταγωγικῶν καὶ τῶν σιτοπομπῶν. Οὕτως οἱ ἄνδρες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔμενον νήστεις, ὅταν δὲ ὁ Διάδοχος διέταξε νὰ ἔξακολουθήσῃ ἡ προέλασις πρὶν φθάσουν αἱ ζωοτροφίαι, καὶ οἱ ἄνδρες μιᾷ Μεραρχίας ἐξεδήλωσαν δυσφορίαν, ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου καὶ τοὺς ἠρώτησε τί συμβαίνει.

— Ψωμί, Ὑψηλότητε! ἀπήντησαν.

Καὶ ὁ Διάδοχος ἐκτείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέρος τῆς Θεσσαλονίκης, ἐφώνησε:

— Ψωμί ὑπάρχει ἐκεῖ, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην! Πᾶμε νὰ πάρωμε! Καὶ ἡ φράσις ἤρκεσε νὰ κατευνάσῃ τὰ πνεύματα.

ΤΡΕΙΣ ΨΥΧΕΣ

Ἀπ' τὴ λαβωματιά του τὴν ὀρθάνοικτη
ἀχνίζοντας τὸ αἷμα πλημμυρίζει
ὁ Χάρος καθρεφτίζεται στὰ μάτια του
κι' αὐτὸς ψυχομαχῶντας ψιθυρίζει:

— Ἀχ! τ' εἶνε μιὰ ψυχὴ μπρὸς στὴ λαχτάρα μου!
ἤθελα νᾶχω τρεῖς, στὴ μάχη ἐπάνω
νὰ σοῦ τῆς δώσω καὶ τῆς τρεῖς, Πατρίδα μου,
καὶ τρεῖς φορὲς γιὰ σένα νὰ πεθάνω!

[Ἄπὸ τὰ «Βάρβαρα»]

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ